

Î N C H E I E R E

28 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aramă Ion, Aramă Natalia și societatea cu răspundere limitată „Into”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terzi Vladimir și Terzi Alexandru împotriva lui Aramă Ion, intervenient accesoriu Aramă Natalia privind excluderea asociatului din societatea cu răspundere limitată „Into” și cererea reconvențională depusă de Aramă Ion împotriva lui Terzi Vladimir și Terzi Alexandru, intervenient accesoriu societatea cu răspundere limitată „Into” privind constatarea rezolvirii contractului și excluderea din rîndul asociațiilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 prin care a fost respins apelul declarat de Aramă Ion, Aramă Natalia și societatea cu răspundere limitată „Into” și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 28 septembrie 2013,

c o n s t a t ă

La 28 mai 2012, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Aramă Ion privind excluderea asociatului din SRL „Into”.

În motivarea acțiunii au indicat că, prin semnarea contractului de fondare a SRL „Into” din 14 octombrie 1997, cererii de participare ca fondatori în societate, procesului-verbal al adunării generale din 25 noiembrie 1997, au fost primiți în calitate de fondatori în societate cu cotele-părți în capitalul social a cîte 25 %, prin procesul-verbal din 25 noiembrie 1997 de majorarea a fondului statutar.

Susțin reclamanții că, la 14 octombrie 1994, în baza hotărîrii adunării generale a asociațiilor SRL „Into”, Aramă Ion a fost numit în calitate de administrator al întreprinderii.

Menționează că, la 29 octombrie 2000 între Durlescu Alexei și Aramă Ion, în mod unilateral, fără convocarea adunării generale a asociațiilor, a fost semnat contractul de investiție și schimbare a asociațiilor SRL „Into”, potrivit căruia Durlescu Alexei s-a obligat să transmită în capitalul social al întreprinderii mijloace bănești în sumă de 38 500 dolari SUA, pentru finisarea lucrărilor de construcție a stației de alimentare cu petrol din str. Vadul-lui-Vodă, mun. Chișinău, să majoreze fondul statutar al SRL „Into”

pînă la 23 000 lei, ceea ce reprezintă 49% din capitalul social al acestuia, să transmită SRL „Into” suma necesară pentru privatizarea terenului aferent SRL „Into”, iar întreprinderea s-a obligat să plătească asociatului Durlescu Alexei pentru investițiile efectuate în valoare de 38 500 dolari SUA pentru primii trei ani dobînda lunară de 9 %, iar pentru următorii ani dobînda de 15%, întru realizarea scopurilor investițiilor realizate.

Indică că, prin hotărîrea adunării asociaților SRL „Into” din 12 decembrie 2001 Durlescu Alexei a fost inclus în componența asociaților SRL „Into”, iar prin decizia Camerei Înregistrării de Stat din 10 ianuarie 2002 au fost operate modificări în actele de constituire a întreprinderii.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2007, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2008 s-a constatat ilegalitatea includerii lui Durlescu Alexei în componența fondatorilor SRL „Into” de către directorul întreprinderii Aramă Ion, toate actele fiind declarate nule.

La fel indică că, Aramă Ion, în calitate de administrator al întreprinderii, nu a convocat și nu a înștiințat asociații despre adunările generale și ilegal i-au exclus din rîndul asociaților, fapt confirmat prin hotărîrile judecătorești irevocabile.

Consideră că pârâtul deținând funcția de administrator și asociat al SRL „Into” a prejudiciat activitatea întreprinderii prin folosirea bunurilor societății în scop personal și astfel, sunt prezente temeiurile legale pentru a-l exclude din componența asociaților SRL „Into”.

Solicită reclamanții, excluderea asociatului Aramă Ion din rîndul asociaților SRL „Into”.

Prin încheierea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 07 noiembrie 2012 Aramă Natalia a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pîrîtlui Aramă Ion.

La 16 ianuarie 2013 Aramă Ion a depus cerere reconvențională împotriva lui Terzi Vladimir și Terzi Alexandru, intervenient accesoriu SRL „Into” privind constatarea rezolvirii contractului și excluderea din rîndul asociaților.

În motivarea cererii reconvenționale Aramă Ion a indicat că, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au devenit asociați a SRL „Into” în temeiul contractului din 14 octombrie 1997 și deciziei Curții de Apel Economice din 11 decembrie 2007, rămase irevocabile prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2008.

Potrivit pct. 1 din contractul din 14 octombrie 1997, rezultă că Terzi Alexandru și Terzi Vladimir devin asociați a SRL „Into” în condiții egale (părți egale) cu asociații-fondatori existenți, în construcția, exploatarea complexului de alimentare cu petrol, magazinului, spălătoriei, stației de deservire tehnică a transportului, iar din sensul pct. 2.1.3 din contract rezultă că, valoarea totală a lucrărilor efectuate la momentul întocmirii contractului este de 22 000 dolari SUA.

În acest sens, asociații Aramă Ion și Aramă Natalia pînă la contractarea cu Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au investit în SRL „Into” suma de 22 000 dolari SUA, însă potrivit pct. 2.4. din contract rezultă că, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru se obligă să ofere mijloacele necesare, bani, materiale de construcție și altele, pentru a fi egali cu alți asociați a SRL „Into” în participarea la construcția stațiunii de alimentare cu petrol, adică în capitalul social al SRL „Into”.

Menționează că, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru nu și-au executat pe deplin obligațiile contractuale și statutare, depășind orice termen legal, iar după ce au fost înregistrați ca asociați a SRL „Into” în Registrul de stat al persoanelor juridice, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au căpătat nu doar drepturi, în raport cu SRL „Into”, ci și obligații statutare și legale.

Mai indică că, prin procesul-verbal a adunării generale ordinare repetate a asociaților SRL „Into” din 19 mai 2012 s-a hotărât de a propune asociaților Terzi Vladimir și Terzi Alexandru să completeze aportul subscris până la 15 iunie 2012, contra sancțiunii excluderii lor, însă nu sau conformat acestei hotărâri.

Consideră că, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au fost înștiințați în mod legal despre convocarea adunărilor generale a societății și le-au fost comunicate toate hotărârile aprobate, însă nu s-au conformat, în rezultat fiind excluși din rîndul asociaților.

Solicită reclamantul prin cererea reconvențională și cererea de modificare a pretențiilor, excluderea lui Terzi Vladimir și Terzi Alexandru din componența asociaților SRL „Into”, rezolvirea contractului din 14 octombrie 1997, încheiat între SRL „Into” și Terzi Vladimir, Terzi Alexandru și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 25 septembrie 2013 au fost respinse cererea de chemare în judecată depusă de Terzi Vladimir și Terzi Alexandru împotriva lui Aramă Ion, intervenient accesoriu Aramă Natalia privind excluderea asociatului din SRL „Into” și cererea reconvențională depusă de Aramă Ion împotriva lui Terzi Vladimir și Terzi Alexandru, intervenient accesoriu SRL „Into” privind constatarea rezolvirii contractului și excluderea din rîndul asociaților.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Terzi Vladimir, Terzi Alexandru, Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” au contestat-o cu apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost restituită ca fiind depusă tardiv cererea de apel depusă de Terzi Vladimir și Terzi Alexandru.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2014, a fost respins recursul declarat de Terzi Vladimir și Terzi Alexandru și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 28 februarie 2014, în termenul prevăzut de lege, Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” au declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești în partea respingerii acțiunii reconvenționale depusă de Aramă Ion, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii reconvenționale.

În susținerea recursului s-a indicat că, instanțele judecătorești la examinarea pricinii au aplicat eronat normele de drept material și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Susține că, intimații pînă în prezent nu și-au executat obligațiile contractuale și statutare, depășind orice termen rezonabil în acest sens, astfel încălcînd art. 668 alin. (1) Cod Civil.

Consideră că, Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au fost excluși legal din rîndul asociaților întreprinderii, datorită faptului că, nu s-au oferit să aloce mijloace financiare

necesare, materiale de construcție, întru construcția stațiunii de alimentare cu petrol, pentru a fi egali cu alți asociați a SRL „Into”.

În referința din 25 aprilie 2014, intimații Terzi Vladimir și Terzi Alexandru au susținut că recursul urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel.

Au invocat că, prin deciziile irevocabile emise anterior, instanțele de judecată s-au expus asupra confirmării cotelor de participare la capitalul statutar a întreprinderii.

Mai menționează că, pînă în prezent sunt lipsiți de posibilitatea de a activa în cadrul întreprinderii fondate, dar și de a dispune de mijloace care le aparțin cu drept de proprietate, fiind lezați în drepturile sale.

Consideră că, administratorul și asociatul a SRL „Into”, Aramă Ion a prejudiciat activitatea întreprinderii prin folosirea bunurilor societății în scop personal.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că, atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Aramă Ion, Aramă Natalia și SRL „Into” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi